

Salomon en Janny Roos.

Ik ga het oorlogsverhaal vertellen van Salomon en Janny Roos, vrienden van mijn oma en opa. Ik ben blij dat zij vandaag hier aanwezig zijn.

De ouders van Sal hadden een kruidenierswinkel, die voedselpakketten maakte voor het Rode Kruis. In juli 1943 werd Sal, samen met zijn ouders en broer opgepakt en naar Westerbork vervoerd. Het Rode Kruis wilde dat zijn vader terug ging om pakketten te maken.

Zijn vader zei: "Ik ga alleen als mijn gezin meegaat."

Bij thuiskomst bleek dat hun huis en winkel waren ingenomen.

Ze gingen op verschillende adressen onderduiken.

Zo kwam Sal terecht in Friesland. De moeder van het gezin wilde eigenlijk geen nieuwe kinderen in huis. Sal kwam daar met etenstijd aan en wist, van de vorige onderduikplekken, hoe dat ging. Voor het eten werd uit de bijbel gelezen. Sal kroop op dat moment op schoot bij de moeder. Dat ontroerde de moeder heel erg en bracht haar tot tranen, waarbij Sal de moeder knuffelde. Zo heeft Sal slim een plek gekregen in het gezin.

Sal's vader, Abraham, was in het bezit van het persoonsbewijs van Theo van Leur.

Als vertegenwoordiger in Amerongen, wist Van Leur, zich snel op te werken.

De Duitsers vertrouwde hem volledig.

En zo werd Abraham in oktober 1944 door de bezetter, zelfs, tot burgemeester benoemd en in die functie wist hij veel informatie door te spelen naar de geallieerden.

Het gezin Roos heeft de oorlog overleefd. Maar bijna alle andere familieleden zijn vermoord in de vernietigingskampen.

Janny heeft samen met haar jongere broertje ondergedoken gezeten in een boerderij in Boxtel. De kinderen sliepen op de hooizolder en velen moesten, doordat er te weinig eetstoelen waren, staand eten. Haar broertje was zo klein, dat hij niet boven tafel uitkwam. Janny moest ervoor zorgen dat hij toch te eten had.

"Mij is altijd gezegd door mijn ouders; horen, zien en zwijgen!" vertelt Janny.

Twee jaar was dit mijn motto."

Sal en Janny zijn inmiddels 60 jaar getrouwd en trots op hun beide kinderen, acht kleinkinderen en zes achterkleinkinderen.

Wel maakt Janny zich zorgen om het huidige antisemitisme en de situatie in Israël.

"Herinneringen uit de oorlog komen terug."